

NAVODILO ZA DELO.

1. Iz mape DATOTEKE ZA VAJO - BESEDILA (kabinet) odpri datoteko: BESEDA Shrani kot na svoj računalnik pod ime VAJA 016.
2. uredi besedilo kot je PRIKAZANO spodaj.

Odprem ljubljanski radio pa slišim, recimo, da je predsednica Tačerjeva dopotovala v Vašington; vsakokrat me od tega zabolijo ušesa. Ali smo Slovenci res tako ljudstvo, da nam je treba tuja imena približevati v takih popačenih oblikah?

Poznam argumentacijo, da nihče ne pozna pravega izgovora vseh imen iz različnih jezikov, in da bi uganjali nek leizem, če bi se samo nekateri spakovali z izvirno izgovorjavo, ki je drugim nedostopna.

(Pisava: ARIAL, VELIKOST 14, MODRO)

Ampak taki razlogi me ne prepričajo. Dosti modrejše se mi zdi izgovarjati v originalni obliki vsa tista imena, pri katerih to znamo, preostanek pa je zanemarljiv. Saj se tudi načela približevanja ni mogoče dosledno držati: če je mesto Vašington, ali bomo tudi jime državnika, po katerem je imenovano, izgovarjali enako?

In če je sedanja predsednica Tačerjeva, zakaj potem ni nekdanji predsednik kar Čurčil, in zakaj ne pravimo Šakspir in tako naprej? Drug absurd: če mora kdo po radiu navesti kak citat v angleščini, ga menda ne bo izgovarjal podomačeno, temveč v pravilni angleščini. Le za imena naj to ne bi veljalo? Poslušavci se seveda ne morejo upirati...

Janez Gradišnik: Za lepo domačo besedo, Založba Obzorja Maribor, 1985